

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/1281**af 29. juli 2019****om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/245/EU om anerkendelse af, at Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009 tillægges Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelse om ækvivalens, under henvisning til at et tredjeland retlige og tilsynsmæssige rammer sikrer, at kreditvurderingsbureauer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder retligt bindende krav, der er ækvivalente med kravene i denne forordning, og som er underlagt effektivt tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland. For at blive anset for at være ækvivalente skal de retlige og tilsynsmæssige rammer som minimum opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (2) Den 28. april 2014 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse 2014/245/EU ⁽²⁾, med henvisning til at disse tre betingelser var opfyldt, og i betragtning af at Brasiliens retlige og tilsynsmæssige ramme for kreditvurderingsbureauer var ækvivalente med kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009, der var gældende på det pågældende tidspunkt.
- (3) Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer opfylder stadig de tre betingelser, der oprindeligt var fastsat i artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1060/2009. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 ⁽³⁾ blev der imidlertid indført supplerende krav til kreditvurderingsbureauer, der er registreret i Unionen, hvorved kravene til de retlige og tilsynsmæssige rammer for disse kreditvurderingsbureauer skærpedes. Disse supplerende krav omfatter retligt bindende regler for kreditvurderingsbureauer vedrørende vurderingsforventninger, håndtering af interessekonflikter, krav om fortrolighed, kvaliteten af kreditvurderingsmetoder og præsentation og fremlæggelse af kreditvurderinger.
- (4) I henhold til artikel 2, stk. 2, nr. 1), litra b), i forordning (EU) nr. 462/2013 finder de supplerende krav anvendelse ved vurderingen af ækvivalensen af tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer fra den 1. juni 2018.
- (5) På den baggrund anmodede Kommissionen den 13. juli 2017 Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om rådgivning vedrørende ækvivalensen af bl.a. Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer med disse supplerende krav, der blev indført ved forordning (EU) nr. 462/2013, og dens vurdering af den væsentlige betydning af eventuelle forskelle.
- (6) I sin tekniske rådgivning, der blev offentliggjort den 17. november 2017, konkluderede ESMA, at Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer ikke indeholder tilstrækkelige bestemmelser, der kan opfylde målene i forbindelse med de supplerende krav, der blev indført ved forordning (EU) nr. 462/2013.
- (7) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 indføres der i artikel 3, stk. 1, litra w), en definition af en vurderingsforventning, og forordning (EF) nr. 1060/2009 udvider nu visse krav, der finder anvendelse på kreditvurderinger, til at omfatte vurderingsforventninger. Den brasilianske ramme anerkender ikke udtrykkeligt vurderingsforventninger som et forhold, der er separat og adskilt fra en kreditvurdering, men Brasiliens Securities and Exchange Commission (»Comissão de Valores Mobiliários«) forventer, at udarbejdelsen af vurderingsforventninger vil overholde alle de samme krav som for de tilsvarende kreditvurderinger.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/245/EU af 28. april 2014 om anerkendelse af, at Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 132 af 3.5.2014, s. 65).⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 146 af 31.5.2013, s. 1).

- (8) Med henblik på at styrke opfattelsen af kreditvurderingsbureauerne som uafhængige i forhold til de kreditvurderede enheder udvider forordning (EU) nr. 462/2013 ved artikel 6, stk. 4, artikel 6a og 6b, i forordning (EF) nr. 1060/2009 reglerne om interessekonflikter til at omfatte dem, der forårsages af aktionærer eller medlemmer, som indtager en væsentlig position i kreditvurderingsbureauet. I Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det, at et kreditvurderingsbureau indfører tilstrækkelige og effektive organisatoriske og administrative procedurer, der skal forebygge, opspore, eliminere, korrigere og oplyse om enhver interessekonflikt. Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer kræver imidlertid ikke udtrykkeligt, at kreditvurderingsbureauerne tager højde for interessekonflikter vedrørende aktionærer. Der er således ikke noget forbud mod at udstede en kreditvurdering for en enhed, hvis et bestyrelsesmedlem i kreditvurderingsbureauet eller en aktionær med mere end 10 % af aktierne eller stemmerettighederne i kreditvurderingsbureauet ejer mere end 10 % af aktierne i den kreditvurderede enhed. Der er heller ikke noget forbud mod, at en person eller en enhed med mere end 5 % af aktierne eller stemmerettighederne i et kreditvurderingsbureau udøver konsulent- eller rådgivningstjeneste for en kreditvurderet enhed hos det pågældende kreditvurderingsbureau.
- (9) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 blev der indført nye bestemmelser for at sikre, at fortrolige oplysninger kun anvendes til formål, der vedrører kreditvurderingsaktiviteter, og at de beskyttes mod svig, tyveri eller misbrug. Med henblik herpå foreskriver artikel 10, stk. 2a, i forordning (EF) nr. 1060/2009, at kreditvurderingsbureauer skal behandle alle kreditvurderinger, vurderingsforventninger og oplysninger relateret til disse, indtil kreditvurderingerne offentliggøres, som intern viden. Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer yder således beskyttelse mod misbrug af fortrolige oplysninger.
- (10) Forordning (EU) nr. 462/2013 sigter mod at øge gennemsigtigheden og kvaliteten af kreditvurderingsmetoderne. I punkt 3, underafsnit I, afsnit D, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 indføres en forpligtelse for kreditvurderingsbureauer til at give en kreditvurderet enhed mulighed for at angive eventuelle faktuelle mangler forud for offentliggørelsen af kreditvurderingen eller vurderingsforventningen. Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer kræver ikke, at kreditvurderingsbureauer underretter den kreditvurderede enhed, forud for offentliggørelsen af en kreditvurdering.
- (11) Ved forordning (EU) nr. 462/2013 indføres der beskyttelsesforanstaltninger i artikel 8, stk. 5a og stk. 6, litra aa) og ab), og stk. 7, i forordning (EF) nr. 1060/2009 for at sikre, at enhver ændring af vurderingsmetoder ikke resulterer i mindre strenge metoder. Selv om det i Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer fastslås, at et kreditvurderingsbureau bør underrette reguleringsmyndigheden og markedet om enhver væsentlig ændring af dets metoder, findes der ikke krav om, at kreditvurderingsbureauerne skal gennemføre høringer om ændringer af metoder eller korrigere eventuelle fejl i deres metoder. Der er et krav om at oplyse om omfanget af kreditvurderede enheder, der påvirkes af en ændring af en metode, men der er ikke krav om at redegøre for årsagen hertil eller om at underrette tilsynsmyndigheden.
- (12) Forordning (EU) nr. 462/2013 styrker kravene vedrørende præsentation og offentliggørelse af kreditvurderinger. I henhold til artikel 8, stk. 2, og punkt 2a, underafsnit I, afsnit D, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 skal der ved et kreditvurderingsbureaus offentliggørelse af vurderingsmetoder, vurderingsmodeller og de vigtigste udgangshypoteser medfølge en klar og letforståelig vejledning, der forklarer hypoteser, parametre, tærskler og usikkerheder vedrørende modellerne og vurderingsmetoderne, som anvendes i kreditvurderingsprocessen. I Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer kræves det, at kreditvurderingsrapporter omfatter metoder, der er anvendt til at bestemme kreditvurderingen for at sikre, at eksterne parter kan forstå årsagerne til en kreditvurdering. Endvidere er der ikke noget krav om at angive, at vurderingen udtrykker bureauets opfattelse, og at man kun bør forlade sig på denne indtil en vis grænse.
- (13) Med henblik på at styrke konkurrencen og begrænse mulighederne for interessekonflikter i kreditvurderingssektoren indføres der ved forordning (EU) nr. 462/2013 et krav i underafsnit II, afsnit E, i bilag I til forordning (EF) nr. 1060/2009 om, at kreditvurderingsbureauernes vederlag for udstedelse af kreditvurderinger og levering af accessoriske tjenester ikke bør være diskriminerende og skal være baseret på faktiske omkostninger. Det kræves, at kreditvurderingsbureauer skal offentliggøre visse finansielle oplysninger. Selv om Comissão de Valores Mobiliários kan anmode om oplysninger som led i sine tilsynsaktiviteter, kræver Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer ikke systematisk, at kreditvurderingsbureauer skal forelægge deres prispolitik enten for tilsynsmyndigheden eller for offentligheden. Desuden er der intet krav om, at vederlag, der opkræves af kunder, skal være baseret på omkostninger og ikke må være diskriminerende.
- (14) På baggrund af de gennemgåede faktorer opfylder Brasiliens retlige og tilsynsmæssige rammer ikke alle de betingelser for ækvivalens, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1060/2009. De kan således ikke anses for at være ækvivalente med de retlige og tilsynsmæssige rammer, der er fastsat i den pågældende forordning.
- (15) Gennemførelsesafgørelse 2014/245/EU bør derfor ophæves.
- (16) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra Det Europæiske Værdipapirudvalg

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gennemførelsesafgørelse 2014/245/EU ophæves.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand
